

Dvaleplanter

Medieval relic plants with dormant seeds

Key words: Medieval relic species, dormant seeds, Denmark.

Bernt Løjtnant*

Abstrakt

Nogle plantearters frø kan bevare spireevnen i jorden gennem flere århundreder. Således kan frøene af den berømte lægeplante Bulmeurt (*Hyoscyamus niger*) bevare spireevnen i henved 800 år. 21 sådanne arter af dvaleplanter, som alle er reliktarter, det vil sige meget gamle kulturplanter, som står som levende levn, er konstateret på middelalder-bopladsen især ved udgravnninger af middelalderklostre og borge samt ved udgravnninger i gamle købstadsmidter. Alle de pågældende arter blev indført som kulturplanter i middelalderen (år 1050-1536) – eller før. Da disse meget gamle nytteplanter fortæller en rig kulturhistorie, anbefales det, at arkæologer registrerer dvaleplanterne og andre reliktarter (levende fortidsminder) ved arkæologiske udgravnninger.

Abstract

Seeds of some species are able to remain viable in the soil for centuries. 21 such species are recognized at excavations of medieval monasteries and castles and in excavations of old provincial towns, see Table 1. All the species in question are very old cultivated plants which were introduced to Denmark in the Middle Ages (1050-1536 A. C.). Since these old cultivated species are rich in horticultural history it is recommended that archaeologists register the relic species at arcaeological excavations.

Ialt 256 gamle kulturplanter optræder som levende levn fra middelalderen (Løjtnant in press a & b). Nogle af disse reliktplanter eller levende fortidsminder har frø, som kan bevare spireevnen i århundreder. Hvis disse frø ved gravning bringes op i iltrige lag, kan de pludselig spire. Sådanne planter er virkelig levende fortidsminder. F. eks. har Bulmeurt (*Hyoscyamus niger*) frø, som kan bevare spireevnen i henved 800 år (Ødum 1964, 1965 & 1978).

Fig. 1. Bulmeurt (*Hyoscyamus niger*) er temmelig sjælden som reliktplante. Arten er ustabidig, men den står hvert år ved klosterruinerne Øm og Vitskøl og ved borgene Kalø og Hammershus. Foto: Øm Klosterruin.

I 1969 publicerede Johan Lange en liste over i alt 10 arter af dvaleplanter. Efter omfattende registreringer arbejder forfatteren i dag med 21 arter af dvaleplanter, se tabellen. Alle disse arter er kulturplanter, som blev indført til Danmark i middelalderen – eller før.

Dvaleplanter dukker typisk frem, når der graves ved klostre, borge og i gamle købstadsmidter. F. eks. dukkede en hel række dvaleplanter frem, da der i 1980'erne blev foretaget udgravnninger ved Øm og Vitskøl kloster. Endnu flere viste sig, da borgen Tønderhus blev udgravet i 1990'erne.

Forfatteren har fra 1982-2007 registreret reliktplanter ved et halvt hundrede udgravnninger. Og der var dvaleplanter ved næsten dem alle.

Særlig interesse har de lokaliteter, hvor jordlagene og de opkastede jordmasser kan aldersdateres.

De fleste af dvaleplanterne er gode eller meget gode indikatorer på middelalderligt havebrug.

Fig. 2. Kors-Vortemælk (*Euphorbia lathyris*) er sjælden som relikt, mens den er en ret almindelig prydplante i moderne haver. Foto: Brahetrolleborg.

Euphorbia lathyris is a rare relic species while it is rather common as an ornamental in modern gardens. Photo: The manor Brahetrolleborg.

Da dvaleplanterne er med til at kaste lys over fortidens havebrug, bør de som regel altid registreres, når der foretages udgravnninger. Men det kræver, at den opgravede jord får lov til at liggende hen i et halvt år eller helst mere, så dvaleplanterne når at blomstre. En botanisk kyndig vil dog også kunne kende dvaleplanterne, selv når de ikke blomstrer. Planterne bestemmes bedst efter Den Store Nordiske Flora eller Den Nye Nordiske Flora.

Opfordring: Ved udgravnninger bør dvaleplanterne og eventuelle andre reliktarter altid registreres. Hvor der graves på middelalder-lokaliteter, bør den opgravede jord og jordprofilerne helst blive stående i minimum et år, således at dvaleplanterne og andre reliktarter kan registreres. Hertil hyres en botaniker.

Tabel 1. Oversigt over dualeplanter; det vil sige arter, hvis frø kan bevare spireevnen i flere hundrede år. Arternes hyppighed som reliktplanter er angivet. Det samme er arternes væsentligste anvendelser i gamle dage.

Survey of the medieval relic plants with dormant seeds. The frequency of the species as relic plants is indicated. Also the main uses of the species in former times are indicated.

Ager-Kål (Brassica campestris) – køkkenurt, lægeplante (hist og her).

Bleg Kongelys (Verbascum lychnitis) – teplante, prydplante, kosmetikplante, farveplante, lægeplante (meget sjælden).

Bondetobak (Nicotiana rustica) – tobaksplante, lægeplante (temmelig sjælden).

Bulmeurt (Hyoscyamus niger) – lægeplante, giftplante, trolddomsplante, hallucinogen plante (temmelig sjælden).

Filtet Kongelys (Verbascum thapsus) – som Bleg Kongelys (hist og her).

Have-Malurt (Artemisia absinthium) – duftplante, snapseurt, veterinærplante, krydderurt, lægeplante (temmelig sjælden).

Hjertebladet Gåsefod (Chenopodium hybridum) – køkkenurt, lægeplante? (temmelig sjælden).

Hvid Tandbæger (Ballota nigra ssp. foetida) – lægeplante (meget sjælden).

Korn-Valmue (Papaver rhoeas) – lægeplante, hallucinogen plante (ret almindelig).

Kors-Vortemælk (Euphorbia lathyris) – lægeplante, prydplante (sjælden).

Læge-Hjertespand (Leonurus cardiaca) – lægeplante (temmelig sjælden).

Læge-Jordrøg (Fumaria officinalis) – lægeplante, farveplante, trolddomsplante, hallucinogen plante (ret almindelig).

Mørk Kongelys (Verbascum nigrum) - som Bleg Kongelys (almindelig).

Opium-Valmue (Papaver somniferum) – lægeplante, giftplante, prydplante, hallucinogen plante (hist og her).

Pigæble (*Datura stramonium*) – lægeplante, giftplante, prydplante, trolddomsplante, hallucinogen plante (temmelig sjælden).

Rød Tandbæger (*Ballota nigra* ssp. *nigra*) – lægeplante (hist og her).

Skarntyde (*Conium maculatum*) – lægeplante, giftplante, veterinærplante (hist og her).

Stor Hundepersille (*Aethusa cynapium* var. *gigantea*) – lægeplante (ret almindelig).

Stortandet Hjertespand (*Leonurus marrubiastrum*) – lægeplante (meget sjælden).

Uldbladet Kongelys (*Verbascum densiflorum*) - som Blek Kongelys (hist og her).

Æselfoder (*Onopordum acanthium*) – lægeplante, køkkenurt, prydplante (hist og her).

Fig. 3. Blek Kongelys (*Verbascum lychnitis*) er meget sjælden. Som meget gammel reliktplante kendes den kun fra Vitskøl og Antvorskov klosterruiner og fra Kollerup Hovedgård. Foto: Vitskøl Klosterruin.
Verbascum lychnitis is very rare. As a very old relic species it is only known from the monasteries Vitskøl and Antvorskov, and from the manor Kollerup. Photo: The monastory of Vitskøl

Litteratur

- Lange, J., 1969: Levende fortidsminder. – Nationalmuseets Arbejdsmark 1969: 57-74.
- Løjtnant, B. (in press a): Oversigt over ægte levende fortidsminder.
- Løjtnant, B. (in press b): Oversigt over indigene levende fortidsminder.
- Ødum, S., 1964: Levende fortidsminder. – Skalk 1964 (4): 18-26.
- Ødum, S., 1965: Germination of ancient seeds. – Dansk Botanisk Arkiv 24 (2).
- Ødum, S., 1978: Dormant seeds in Danish ruderal soils. – Hørsholm.

* Løjtnant-Consult, Platanvej 61, 8930 Randers.